

[Justitsministeren]

en politimæssig undersøgelse af den sag, der er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet.

Jeg vil afvente udfaldet af denne, forinden jeg foretager videre i sagen.

Spm. nr. S 49

Til *arbejdsministeren* (11/10 90) af:

Lone Møller (S):

»Vil ministeren konkret oplyse, hvori forskellen består mellem de af Holbæk Kommune i henhold til ungdomsydelsesordningen etablerede såkaldte praktik- og vejledningsforløb i private virksomheder og ansættelse i privat virksomhed med løntilskud?«

Svar (19/10 90):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

For at tage det sidste først så følger det af lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v., at de ledige, der kan ansættes i private virksomheder med løntilskud, skal være under 30 år eller tilhøre en særlig udsat gruppe.

Af lovens betingelser for ansættelse fremgår bl.a., at løn- og arbejdsvilkår skal være overenskomstmæssige eller de sædvanlige ved tilsvarende arbejde.

Med hensyn til den førstnævnte ordning, dvs. de af Holbæk Kommune etablerede praktik- og vejledningsforløb i private virksomheder, kan jeg henvise til min besvarelse af 19. september 1990 på spørgsmål nr. S 1209.

Der er her tale om en ordning, hvor unge, der er omfattet af ungdomsydelsesordningen, kommer i praktik- og vejledningsforløb hos private og offentlige arbejdsgivere. De unge beholder her kontanthjælpen og modtager en mindre godtgørelse, som der ses bort fra ved udmåling af kontanthjælpen.

Der er tale om en foranstaltning, der har foregrebet ikrafttrædelsen af forsøgsbestemmelsen i § 138 d i bistandsloven. Målgruppen er efter disse regler unge under 20 år, der søger hjælp på grund af ledighed. Det er en betingelse for godkendelse af forsøgsordningen, at arbejdet her skal have et omfang på 20 timer om ugen.

Ordningerne er forskelligartede, bl.a. ved at den ene er forankret i regi af kommunal beskæftigelsesindsats, medens den anden hører under bistandsloven. Forskellene er bl.a. målgruppen for så vidt angår alder, aflønningen og arbejdets art.

Spm. nr. S 54

Til *miljøministeren* (12/10 90) af:

Svend Heiselberg (V):

»Hvad vil ministeren foretage sig, for at Miljøstyrelsen udsteder fornødne dispensationer til import af sneglegift til landbruget?«

Begrundelse

For første gang i flere år er snegleangreb i landbrugets planteavl i dette efterår blevet et reelt problem. En kombination af flere års milde vintre, hvor snegle har haft god mulighed for at overleve, et overordentlig regnfuldt efterår samt det forhold, at landbruget i år har haft halmafabrændingsforbud med betydelig halmnedmuldning til følge, har gjort, at sneglebestanden er vokset i omfang og i betydelig grad har angrebet vintersæden på specielt de bedre jorder.

Jeg kan frygte, at landbruget vil lide unødige tab, hvis ikke der hurtigt og effektivt skrives ind over for disse skadedyrsangreb, ligesom de angrebne vintersædsmarker i forening med de betydelige arealer, som på grund af det våde efterår må forventes ikke at nå at blive tilsået med vinterkorn, måske kan betyde, at landbruget får vanskeligheder med at nå vandmiljøplanens målsætning om 65 pct. grønne marker.

Svar (22/10 90):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der udtaler følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Der findes godkendte midler til kemisk sneglebekæmpelse i dag, Mesurool sneglegift 1 pct. og Gesal sneglekorn.

Efter henvendelse fra firmaet Agro-Kemi A/S har Miljøstyrelsen meddelt dispensation til import og salg af 20 tons Mesurool sneglegift 4 pct. i 1989 og 50 tons i 1990. Midlet er ikke godkendt.

Begrundelsen for dispensationerne har været, at Landbrugets Rådgivningscenter og Statens Planteværnscenter har skønnet, at problemet med snegle var større i 1989 og 1990 end tidligere.

Efter at dispensationen i 1990 var givet, har Miljøstyrelsen fået indberetning om forgiftningstilfælde af husdyr (især hunde) med dette middel, flere med dødelig udgang.